

Heilige Familie
29 december 2024
M. Assumpta

Eerste lezing (Sir 3,2-6.12-14)
We lezen uit het boek Jezus Sirach

God heeft het zo gepland dat kinderen opkijken naar hun vader,
en zonen en dochters achting hebben voor hun moeder.
Iemand die zijn vader respecteert,
kan rekenen op begrip voor zijn zwakheden.
Wie zijn moeder eert,
is als iemand die schatten verzamelt.
Ja, wie opziet naar zijn ouders
zal zelf vreugde aan zijn kinderen beleven,
en wat hij hen toewenst zal gebeuren.
Daarom, mens,
verzorg je ouders goed als zij oud zijn.
Doe hen geen verdriet, zo lang als zij leven.
Ook als hun verstand verzwakt is,
mag je je niet boven hen stellen,
omdat jij nog al je kracht hebt.
Want een goede daad aan je ouders bewezen
raakt niet vergeten.

Tweede lezing (Kol 3,12-21)
Uit de brief van de apostel Paulus aan de christenen van Kolosse

Zusters en broeders,
God houdt van jullie.
Hij heeft jullie uitgekozen,
en jullie horen nu bij hem.
Doe daarom goede dingen:
leef van harte mee met jullie medemensen.
Wees vriendelijk voor elkaar,
en geduldig.
Sta niet steeds op je rechten,
maar heb geduld met mekaar,
en vergeef mekaars fouten.
God vergeeft jullie ook jullie fouten.
Maar het allerbelangrijkste is: hou van elkaar.
De liefde maakt van jullie een volmaakte eenheid.
Jullie zijn geroepen om samen één kerk te vormen.
Moge dan ook de vrede, die Jezus uitstraalde,
ook jullie vervullen, en jullie leiden bij al jullie beslissingen.
En wees dankbaar.
Laat jullie leven vol zijn van de blijde boodschap van Jezus.
Wees wijs en vertel die boodschap door aan anderen.

En toon jullie dankbaarheid:
zing liederen ter ere van God.
En doe alles wat jullie verrichten
in de naam van Jezus de Heer.

Evangelie (Lk 2,41-52)

Uit het heilig evangelie van onze heer Jezus Christus volgens Lucas

Elk jaar gingen Jozef en Maria naar Jeruzalem om het joodse paasfeest te vieren.
Toen Jezus twaalf jaar geworden was mocht hij mee met zijn ouders.
Na het feest gingen Jozef en Maria naar huis.
Maar Jezus bleef in Jeruzalem, zonder dat zij het wisten.
Ze dachten dat hij met familie of vrienden meeliep.
Pas 's avonds gingen ze hem zoeken.
Ze konden hem nergens vinden.
Toen keerden ze ongerust terug naar Jeruzalem.
Na drie dagen zoeken vonden ze hem in de tempel bij de leraren die daar waren.
Hij luisterde naar hen en stelde hen vragen.
Iedereen die hem hoorde praten, was verbaasd. Want hij zegde verstandige dingen.
Toen ze hem vonden zegde Maria: 'Jongen, waarom heb je dat gedaan?'
Je vader en ik waren ongerust. We hebben je overal gezocht.'
Jezus antwoordde: 'Waarom hebben jullie me gezocht? Ik moet doen wat mijn Vader mij bepaald heeft. Dat weten jullie toch?'
Maar Jozef en Maria begrepen *niet* wat hij bedoelde.
Toen ging Jezus met zijn ouders mee naar Nazareth, en hij was hun gehoorzaam.
Toch bleef zijn moeder nadenken over wat gebeurd was.
Jezus groeide op en werd steeds wijzer. God hield van hem, en de mensen ook.

Homilie

Z en B,

Zoeken naar Jezus, dat hebben Jozef en Maria gedaan, drie dagen lang.
Zoeken overal rond, en – wanneer ze hem in de tempel aantroffen – hadden ze hem toch nog niet gevonden.
Want dan zegde hij iets over het huis van zijn vader, en ze begrepen hem niet.
Hij ging dan wel met hen mee naar Nazareth, maar de vragen bleven; en zijn moeder bewaarde alles in haar hart.

Zoeken, blijven zoeken, en toch niet echt vinden, dat is eigenlijk geloven.
Want pasklare oplossingen, dat behoort tot het domein van de wetenschap, niet tot het domein van het geloof.
Op school, in de lessen wiskunde, kregen we vraagstukken voorgeschoteld. En volgens een welbepaald stramien moesten we die vraagstukken oplossen; en onderaan het blad – in een kadertje – de oplossing schrijven.
De leraar zag onmiddellijk of we het juist hadden of niet, want er was maar één oplossing mogelijk.
Zo gaat dat in de wetenschap: een duidelijke vraag, en een duidelijk antwoord.
Zo gaat het niet in het geloof.

De vragen van het geloof zijn veel complexer, zijn soms helemaal niet duidelijk. Ze hebben te maken met een aanvoelen, ze hebben te maken met de worsteling van een mens met zichzelf, met de diepere zin van het leven, met wat onze zichtbare wereld overstijgt.

Is er iets of iemand boven ons? Is er nog iets aan de andere kant van de dood? Is al wat wij meemaken toeval en noodlot, of bestaat er zegening en genade?

Allemaal vragen waar onderaan het blad geen eenduidig antwoord kan worden geschreven.

Allemaal vragen die voor het grootste deel altijd vragen zullen blijven, waar we nooit mee klaar zullen zijn.

Dat is geloven: worstelen met vragen, zoeken, en blijven zoeken, een heel leven lang.

Mensen die zoeken zijn waardevolle mensen.

Ook al gaan ze verschillende wegen, ook al vinden ze verschillende antwoorden, zoekende mensen verdienen respect en waardering.

Velen vinden hun inspiratie en houvast in het Bijbelse verhaal, voor anderen is het de koran, nog anderen gaan de weg van het Boeddhisme, of het Hindoeïsme, of nog andere godsdiensten.

Ook zijn er mensen die niet kunnen aannemen dat er een God bestaat, humanisten, atheïsten, agnosten.

Maar het zijn allemaal zoekende mensen, allen stellen ze vragen rond de zin van hun bestaan, allen hebben honger naar de waarheid.

Dezen worden in het evangelie door Jezus ook niet afgewezen, integendeel.

Over een romeinse honderdman zegde hij: 'bij niemand in Israël heb ik zo een geloof gevonden.'

Tot de medegekruisigde misdadiger: 'vandaag nog zul je met mij in het paradijs zijn.'

En in het verhaal van de barmhartige Samaritaan gaf hij niet een goedgegelovige als voorbeeld, maar een anders-gelovige.

Al wie zoekende is verdient ons respect.

Meer nog: de dialoog tussen gelovigen, anders-gelovigen en ongelovigen helpt ieder om zijn eigen inzichten op scherp te stellen.

Er groeit echter in onze tijd een groep van mensen, die nones worden genoemd.

Het zijn zij die in een enquête antwoorden dat ze tot geen enkele religie behoren 'geen', in het Engels 'none'.

Het gaat dan over wie misschien nog in iets vaags gelooft, maar zich tot geen enkele kerk of religie bekent.

Ook over wie zich afzet tegen al wat met geloof en religie te maken heeft.

En tenslotte over zij die zeggen dat het hen koud laat, dat ze onverschillig zijn.

De hele groep wordt aangeduid met de naam 'nones'.

Steeds meer mensen zeggen tot de nones te behoren.

Als men die vraag vijftig jaar geleden zou hebben gesteld, dan zou men slechts een heel klein aantal nones te registreren hebben gehad.

Op vandaag daarentegen maken de onverschilligen meer dan de helft van de ondervraagden uit.

Je merkt dat ook in spelprogramma's en quizzen op televisie. Zelden dat iemand het antwoord weet op vragen over kerkelijke of Bijbelse onderwerpen.

Religie en zingeving heeft voor hen geen betekenis meer. Ze kijken meestal ook meewarig neer op wie zich nog tot de kerk bekent, of wie zich nog inzet voor een goed doel.

Ze vinden dat niet meer van onze tijd.

Maar beseffen ze wel wat ze missen?

Ze lopen gestrest en hollen van de ene uitdaging naar de andere, ze hebben nooit genoeg, graaien naar altijd maar meer en beter, en ondertussen vervreemden ze van zichzelf, met steeds meer depressies en zelfdodingen tot gevolg.

Ze beseffen niet dat ze de wortels van hun bestaan hebben doorgeknipt, en stilaan verdorren.

Een mens kan eigenlijk maar ten volle mens zijn als hij zich klein kan maken, en zijn lot vertrouwvol in handen kan leggen van Hem aan wie hij zijn bestaan te danken heeft.

Laten wij bidden in deze kersttijd dat weer meer mensen gevoelig mogen worden voor de boodschap van God, die zich niet geschaamd heeft als kind onder de mensen te verschijnen.

Laten wij bidden dat weer meer mensen naar hem op zoek willen gaan, en zich vragen durven stellen, en uit zichzelf willen treden.

Op die manier kan God weer in onze wereld binnenkomen.

Pierre Breyne

Wie wil reageren op deze homilie, kan dit doen via e-mail: pierre.breyne@outlook.com En daar krijg je een antwoord op.